

AÇLIK, YOKSULLUK, YETERSİZ BESLENME, OBEZİTE, İNSANLIK HALA MUTSUZ!...

Açlık, yetersiz beslenme, gıda güvencesi ve gıda güvenliği konuları dünya kamuoyunun gündeminde sürekli yer almıştır. Açlık ve dengesiz beslenmenin önüne geçmek dönem dönem gündeme yer almış, değişik platformlarda tartışılmıştır. 1979 yılında ise Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü (FAO)'nun kuruluş yıldönümü olan 16 Ekim, tüm dünyada Dünya Gıda Günü olarak kutlanmaya başlanmıştır.

Dünya Gıda Günü kutlamaları kapsamında FAO her yıl belli temalar belirlemekte ve etkinlikler bu temalar çerçevesinde gerçekleştirilmektedir.

Aslında her yıl bu tarihlerde açlığı ve açlıkla mücadeleyi, yetersiz beslenmeyi ve muhtemel çözüm yollarını konuşuyoruz.

Biliyoruz ki; dünyanın geri bırakılmış coğrafyalarında açlık kronikleşmiş bir sorunsu; açlıktan insanlar ölmeye devam ediyorsa, bu, yeryüzünün ve bütün insanlığın en önemli sorunudur.

Verilere göre Dünya`da yaklaşık 900 milyon insan aç! Bu bir insanlık ayıbıdır. Hele de açlığın nedeni, üretilen gıda maddelerinin miktarı değil dengesiz dağılımı ise...

Dünyadaki açların yaklaşık % 62'sinin Güney Asya ve Sahra Altı Afrika`sında, yaklaşık % 27'sinin ise Doğu ve Güneydoğu Asya`da yaşıyor olması bu çelişkiyi bütün netliği ile ortaya koymaktadır.

Bunun yanı sıra tarımsal üretim aynı zamanda ticari bir faaliyet olarak görülmekte, gıda güvencesi kadar önemli bir diğer husus olan gıda güvenliği yani gıdanın sağlıklı olma zorunluluğu ekonomik kaygılar öne alınarak göz ardı edilebilmektedir. Bu ve diğer bazı sorunların tartışmaya açılması amaçlanarak Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü (FAO) bu yıl Dünya Gıda Günü kutlamalarının ana temasını "Aile Çiftçiliği", kampanyanın sloganını ise "Dünyayı Besle, Yeryüzünü Önemse!" olarak belirlemiştir.

Bu tema çerçevesinde düzenlenecek olan etkinlikler ile çiftçi aileleri ve küçük ölçekli çiftçiliğe dikkat çekilerek, aile çiftçiliğinin sürdürülebilirlik ve kırsal kalkınmanın etkin bir parçası olduğunun gösterilmesi amaçlanmaktadır. Bilinmelidir ki; dünyada ve ülkemizde bu yaklaşımı temel alacak politikaların ortaya konulması, açlık ve yoksullukla mücadelede önemli bir adım olacaktır.

AİLE ÇİFTÇİLİĞİ NEDİR?

Aile çiftçiliği, bir aile tarafından yönetilen ve gerçekleştirilen, kadınlar ve erkekler dahil olmak üzere, ağırlıklı olarak ailesel işgücüne dayalı tarım, ormancılık, balıkçılık, mercancılık ve su ürünlerine yönelik üretim faaliyetlerini kapsamaktadır. Aile çiftçiliği hem gelişen, hem de gelişmekte olan ülkelerde gıda üretimi sektöründe tarımın en etkin unsurlarından biridir.

Ulusal düzeyde aile çiftçiliğinin başarılı bir şekilde geliştirilmesi, tarımsal ve ekolojik koşullar ve bölgesel özellikler; çevre politikaları; pazarlara erişim; arazi ve doğal kaynaklara erişim; teknoloji ve yayım hizmetlerine erişim; finansman olanaklarına erişim; demografik, ekonomik ve sosyo-kültürel koşullar; uzmanlık alanlarında eğitim olanaklarına erişim gibi çeşitli faktörlere bağlıdır.

Tarım ve gıda ile ilgili hususlar uluslararası ilişkilerde gittikçe daha stratejik bir hale gelmektedir. Gıda ve suyun gelecekte ülkelerin dünya üzerindeki önemini belirleyeceği öngörülmektedir.

Türkiye gibi tarımsal potansiyeli yüksek bir ülkede üretimin bu gerçeğin göz önünde bulundurularak planlanması, güvenli gıda arzının ve bunun sürdürülebilirliğinin sağlanması için oldukça önemlidir.

Ülkemizde uygulanan gıda ve tarım politikaları, açlık ve yoksulluğu ortadan kaldırmada yetersiz kalmıştır. Üretim yetersizliği ithalat ile kapatılmaya çalışılmış, ancak bu seçenek sektörde bir rahatlama sağlamadığı gibi gıda fiyatlarındaki artışı da durduramamıştır. 2014 yılında gıda fiyatlarının ortalama enflasyonun üzerinde, %15,19 olarak gerçekleşmesi bile uygulanan politikaları tartışmaya açılmasına yeterli bir gerekçe olarak görülmelidir. Tüketicinin gıdaya erişimi giderek zorlaşırken, ilgili meslek örgütleri, kurum ve kuruluşların görüşü alınmadan yapılan hukuki düzenlemeler yaşanan sıkıntıları daha da artırmaktadır.

Tarladan çatala kadar tüm aşamalarda gıda güvenliğinin, gıda güvencesinin sağlanması ile halkın hem ucuz gıdaya hem de sağlıklı gıdaya ulaşabilmesi sağlanmalıdır. Güvenli, yeterli ve sürdürülebilir gıda arzı bir insanlık hakkıdır.

Unutulmamalıdır ki; İnsan Hakları Evrensel Beyannameinde de belirtildiği gibi insanların temel gereksinimi olan gıdanın eşit ve adil dağıtılmadığı bir dünya güvenli değildir!

Açlığın ve yetersiz beslenmenin gündemde olmadığı, güvenli gıdalar tüketebildiğimiz bir dünya ve Türkiye için başta politika oluşturucular ve yöneticiler olmak üzere, hep birlikte çaba sarf etmek bir görev olarak değerlendirilmelidir. 15.10.2014

TMMOB
Gıda Mühendisleri Odası
Adana Şube Başkanı
Şehmus ALPARSLAN

TMMOB
Kimya Mühendisleri Odası
Güney Bölge Şube Başkanı
Ali ÇELİK

TMMOB
Ziraat Mühendisleri Odası
Adana Şube Başkanı
Semih KARADEMİR